

rych mowa w art. 21c ust. 2, przy której można żądać zwrotu podatku,
3) maksymalną wysokość prowizji, o której mowa w art. 21c ust. 4

— uwzględniając w szczególności sytuację gospodarczą państwa oraz sytuację w zakresie obrotu towarowego z zagranicą poszczególnymi grupami towarów, sytuację rynkową w obrocie towarami podlegającymi opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług oraz określone w ustawie budżetowej dochody budżetu państwa, w szczególności dochody z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wprowadzi we wzorze dokumentu zabezpieczenia utrudniające jego fałszowanie. Rodzaje i sposób zabezpieczeń powinny być uzgodnione z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21b ust. 4 pkt 1 i 4 i ust. 7 pkt 2, 5 i 6 oraz art. 21e wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

500

USTAWA

z dnia 7 maja 1999 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o uposażeniu żołnierzy.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1114 i 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 w pkt 3, w art. 50 w ust. 4, w art. 52 w ust. 2, w art. 118 w ust. 1, 2 i 6, w art. 119 w ust. 1, 3 i 4, w art. 122 w ust. 1 i 2, w art. 124 w ust. 1, w art. 126, w art. 162 w ust. 1 i 3, w art. 189 w ust. 5, w art. 194 w ust. 2, w art. 199, w art. 204 w ust. 2 i 3 oraz w art. 205 w ust. 1 użyte w różnych liczbach i przypadkach wyrazy „zakład pracy” zastępuje się użytym w odpowiednich liczbach i przypadkach wyrazem „pracodawca”;

2) w art. 38:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „w art. 39 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „w art. 39 ust. 1 pkt 3”,

b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „kierowników zakładów pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawców”,

c) w ust. 3 po wyrazach „na wniosek poborowego” skreśla się przecinek oraz wyrazy „a jeżeli odroczenie następuje z powodu uznania za czasowo niezdolnego do czynnej służby wojskowej — również na wniosek komisji lekarskiej”;

3) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej udziela się poborowemu na jego wniosek ze względu na:

1) wybór na posła — na czas pełnienia mandatu,

2) kandydowanie do Sejmu — na czas trwania kampanii wyborczej,

3) konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny wspólnie z nim zamieszkałym, który nie ukończył szesnastego roku życia lub został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i do samodzielnej egzystencji albo który ukończył siedemdziesiąty piąty rok życia, jeżeli nie ma innego pełnoletniego członka rodziny bliższego lub równego stopniem pokrewieństwa obowiązanego do sprawowania tej opieki, albo ze względu na obowiązek sprawowania opieki wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu — na czas sprawowania tej opieki, z zastrzeżeniem ust. 4,

4) pobieranie nauki w szkole wyższej, jeżeli jest on studentem — na czas pobierania tej nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w któ-

- rym poborowy kończy dwudziesty siódmy rok życia,
- 5) pobieranie nauki w zakładach kształcenia nauczycieli — na czas pobierania tej nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w którym poborowy kończy dwudziesty siódmy rok życia,
- 6) pobieranie nauki w szkole średniej, w tym policealnej lub pomaturalnej — na czas pobierania tej nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w którym poborowy kończy dwudziesty drugi rok życia.
2. Odroczenia ze względu na pobieranie nauki udziela się także poborowym będącym alumnami wyższych seminariów duchownych, osobami zakonnymi (po profesji czasowej), nowicjuszami w zakonach albo słuchaczami szkół duchownych kościołów i związków wyznaniowych mających osobowość prawną — na czas pobierania tej nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w którym poborowy kończy dwudziesty siódmy rok życia.
3. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej można udzielić również ze względu na ważne sprawy osobiste lub rodzinne poborowego, a w szczególności związane z zaistnieniem trudnej sytuacji osobistej lub rodzinnej, które nie upoważniają do udzielenia poborowemu odroczenia z tytułu sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny albo z powodu konieczności załatwienia spraw związanych z prowadzeniem przez poborowego przedsiębiorstwa, gospodarstwa rolnego albo innej działalności gospodarczej. Odroczenia nie udziela się, jeżeli spowodowałyby to nieodbycie zasadniczej służby wojskowej.
4. Odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, udziela się każdorazowo na czas określony we wniosku, nie dłuższy jednak niż dwanaście miesięcy.
5. Odroczenia, o którym mowa w ust. 3, udziela się tylko jeden raz w wymiarze od trzech do dwunastu miesięcy.
6. Skreślenie z listy studentów albo wydalenie ze studiów powodują utratę udzielonego odroczenia zasadniczej służby wojskowej z tytułu pobierania nauki.
7. Poborowy, któremu udzielono odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4—6, po zakończeniu roku szkolnego (studiów), nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia kolejnego roku szkolnego (studiów), przedstawia wojskowemu komendantowi uzupełnień właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące zaświadczenie o ukończeniu poprzedniego i rozpoczęciu nowego roku nauki (studiów).
8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania odroczeń zasadniczej służby wojskowej.”;
- 4) w art. 40 skreśla się ust. 1;
- 5) w art. 42 w ust. 1 wyrazy „w art. 39 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2 pkt 1 i ust. 3” zastępuje się wyrazami „w art. 39 ust. 1 pkt 1, 2 i 4—6 oraz ust. 2 i 3”;
- 6) w art. 44:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Nie powołuje się do czynnej służby wojskowej poborowych uznanych za zdolnych do tej służby:
- 1) obywateli polskich, którzy stale zamieszkują za granicą,
- 2) absolwentów szkół oficerskich i szkół aspiranckich (chorążych) Policji, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej, którzy bezpośrednio po zakończeniu studiów (nauki) podjęli służbę w charakterze funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej.”,
- b) skreśla się ust. 2;
- 7) w art. 46 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „w art. 39 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 39 ust. 1 pkt 1 i 2”;
- 8) w art. 50 w ust. 1, w art. 138 w ust. 3, w art. 143 w ust. 2, w art. 195 oraz w art. 196 w ust. 4 użyte w różnych przypadkach wyrazy „kierownik zakładu pracy” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „pracodawca”;
- 9) w art. 50:
- a) w ust. 1 wyrazy „są obowiązani zawiadamiać” zastępuje się wyrazami „są obowiązani zawiadomić, nie później niż przed upływem 14 dni,”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Rektorzy (dyrektorzy) szkół wyższych, policealnych, pomaturalnych i średnich są obowiązani zawiadomić, nie później niż przed upływem 14 dni, wojskowych komendantów uzupełnień właściwych ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące studenta (ucznia) o przyjęciu go do szkoły, przewidywanym czasie studiów (nauki), powtarzaniu roku lub semestru studiów (nauki), skreśleniu z listy studentów (uczniów), wydaleniu oraz o ukończeniu przez niego studiów (nauki).”;

10) w art. 52 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi obrony są obowiązane do osobistego stawienia się na wezwanie organów wojskowych, tryb wzywania, organy wojskowe właściwe w tych sprawach oraz wzór wezwania.”;

11) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i terminy powoływania do czynnej służby wojskowej i zwalniania z tej służby.”;

12) w art. 82:

a) w ust. 1 wyraz „osiemnaście” zastępuje się wyrazem „dwanaście”,

b) w ust. 3 wyraz „trzech” zastępuje się wyrazem „dziesięciu”;

13) dodaje się art. 86a w brzmieniu:

„Art. 86a. Do czasu trwania czynnej służby wojskowej nie zalicza się okresu samowolnego opuszczenia jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa służbę, lub wyznaczonego miejsca przebywania albo samowolnego pozostawania poza nimi. Jednakże okres ten można zaliczyć do czasu trwania czynnej służby wojskowej, jeżeli w późniejszym okresie żołnierz wyróżnił się wzorową służbą.”;

14) w art. 87:

a) w ust. 2:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) konieczności sprawowania przez niego bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny; przepis art. 39 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio,”

— skreśla się pkt 4 i 5,

— w pkt 6 skreśla się wyrazy „Senatu lub organów samorządu terytorialnego”,

b) skreśla się ust. 3,

c) w ust. 4 i 6 skreśla się wyrazy „i 3”;

15) w art. 88 w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz osobistego prowadzenia przez niego gospodarstwa rolnego”;

16) w art. 93 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojskowy komendant uzupełnień odracza absolwentowi szkoły wyższej, na jego wniosek, przeszkolenie wojskowe również wtedy, gdy bezpośrednio po ukończeniu studiów podjął on naukę na studiach doktoranckich prowadzonych w systemie studiów dziennych. W takim przypadku poborowego powołuje się na przeszkolenie wojskowe nie później niż w ciągu

czterech lat od dnia rozpoczęcia tych studiów. Przepis art. 42 stosuje się odpowiednio.”;

17) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. 1. Wojskowy komendant uzupełnień z urzędu zawiadamia żołnierza rezerwy o planowanym powołaniu na ćwiczenia wojskowe w danym roku kalendarzowym, nie później niż na trzy miesiące przed dniem powołania.

2. Przepisu ust.1 nie stosuje się do żołnierzy rezerwy powoływanych na ćwiczenia wojskowe w trybie natychmiastowego stawiennictwa.”;

18) skreśla się art. 102;

19) dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„Art. 119a. 1. Żołnierzowi rezerwy, który odbył ćwiczenia wojskowe, z wyjątkiem ćwiczeń trwających do dwudziestu czterech godzin odbywanych w czasie lub dniu wolnym od pracy, przysługuje świadczenie pieniężne rekompensujące utracone wynagrodzenie ze stosunku pracy lub stosunku służbowego albo dochód z prowadzonej działalności gospodarczej, które mógłby uzyskać w okresie odbywania ćwiczeń wojskowych.

2. Świadczenie pieniężne za każdy dzień ćwiczeń wojskowych stanowi kwota 1/30 miesięcznego wynagrodzenia lub dochodu, o których mowa w ust.1, pomnożona przez liczbę dni odbytych ćwiczeń wojskowych, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Kwota dziennego świadczenia pieniężnego nie może być wyższa od 1/30 dwuipółkrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, którego wysokość ogłasza Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Świadczenie pieniężne nie przysługuje żołnierzowi rezerwy powołanemu na ćwiczenia wojskowe, jeżeli otrzymał od pracodawcy wynagrodzenie za okres odbywania ćwiczeń wojskowych.

5. Świadczenie pieniężne ustala i wypłaca wójt lub burmistrz (prezydent miasta) na udokumentowany wniosek uprawnionego żołnierza rezerwy, złożony nie później niż w ciągu trzech miesięcy od zakończenia ćwiczeń wojskowych, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Świadczenie pieniężne wypłaca się w kwocie pomniejszonej o uposażenie, jakie żołnierz rezerwy otrzymał z tytułu odbytych ćwiczeń wojskowych.

7. Wydatki z tytułu wypłaty świadczeń pieniężnych pokrywane są z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej.
8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób ustalania i wypłacania świadczenia pieniężnego, zwrotu wydatków z tego tytułu organom samorządu terytorialnego oraz tryb postępowania i właściwość organów w tych sprawach.”;

20) w art. 120:

- a) w ust. 1 wyrazy „w zakładzie pracy, w którym zastępuje się wyrazami „u pracodawcy, u którego”, a wyrazy „w tym zakładzie” wyrazami „u tego pracodawcy”,
- b) w ust. 2 wyrazy „w innym zakładzie pracy, niż ten, w którym zastępuje się wyrazami „u innego pracodawcy niż ten, u którego”, a wyrazy „zakładu pracy, w którym podjął pracę” zastępuje się wyrazami „u pracodawcy, u którego podjął pracę”;

21) w art. 121 w ust. 1 wyrazy „zakładu pracy, w którym” zastępuje się wyrazami „pracodawcy, u którego” oraz wyrazy „dotyczących tego zakładu” zastępuje się wyrazami „dotyczących tego pracodawcy”;

22) w art. 125 wyrazy „z zakładu pracy” zastępuje się wyrazami „od pracodawcy”;

23) w art. 127:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) uznaje poborowego, któremu doręczono kartę powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, oraz żołnierza odbywającego tę służbę, z wyjątkiem żołnierza pełniącego ją nadterminowo — na ich wniosek lub uprawnionego członka rodziny — za posiadającego na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny. Przepis art. 128 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”,

b) skreśla się ust. 2;

24) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„Art. 128. 1. Żołnierzom zasadniczej służby wojskowej posiadającym na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny w czasie odbywania służby przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, zasiłek w kwocie najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego przez ministra właściwego do spraw pracy na podstawie Kodeksu pracy.

2. Członkami rodziny żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową, pozostającymi na jego wyłącznym utrzymaniu, są jego żona, dzieci, rodzice oraz osoby, względem których

żołnierza obciąża obowiązek alimentacyjny, o ile, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, nie uzyskują oni dochodu lub uzyskiwany przez nich dochód z jakiegokolwiek tytułu jest niższy od najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego przez ministra właściwego do spraw pracy na podstawie Kodeksu pracy, i pozostawali z nim we wspólnym gospodarstwie domowym przed powołaniem go do służby wojskowej.

3. Przepisu ust.2 nie stosuje się do osób wymienionych w tym przepisie, jeśli utraciły prawo do zasiłku dla bezrobotnych z powodu upływu okresu jego pobierania, z wyjątkiem żony żołnierza.

4. Jeżeli łączny miesięczny dochód uzyskiwany przez osoby, o których mowa w ust. 2, jest niższy od kwoty najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników określonego przez ministra właściwego do spraw pracy, zasiłek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości stanowiącej różnicę między kwotą najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników a wysokością tego dochodu.

5. Zasiłek nie przysługuje, jeżeli osoby, o których mowa w ust. 2, uzyskują łącznie dochód równy kwocie najniższego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, lub wyższy od niej.”;

25) dodaje się art. 128a—128d w brzmieniu:

„Art.128a. 1. Żołnierzowi, na którym ciąży obowiązek alimentacyjny na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu lub umowy, wypłaca się zasiłek w wysokości świadczenia alimentacyjnego, jednak nie wyższy niż w kwocie, o której mowa w art. 128 ust. 1. Zasiłek może być wypłacony bezpośrednio osobie, której przysługuje świadczenie alimentacyjne, lub jej pełnomocnikowi, na ich wniosek.

2. Żołnierzowi, którego członkom rodziny w myśl odrębnych przepisów przysługuje zasiłek rodzinny, wypłaca się ten zasiłek w wysokości określonej w tych przepisach.

Art. 128b. 1. Decyzję o przyznaniu żołnierzowi zasiłku, o którym mowa w art. 128 ust.1 i art. 128a, wydaje dowódca jednostki wojskowej na podstawie udokumentowanego wniosku tego żołnierza.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje żołnierzowi odwołanie do organu wojskowego wyższego stopnia, określonego w odrębnych przepisach.

3. Zasiłek, o którym mowa w art. 128 ust. 1 oraz w art. 128a, wypłaca dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa służbę.

Art. 128c. Żołnierz, który podał nieprawdziwe dane w celu uzyskania nienależnego zasiłku lub uzyskania zasiłku w wyższej wysokości niż mu przysługuje albo nie zawiadomił o okolicznościach powodujących zmianę wysokości zasiłku lub wygaśnięcie decyzji o jego przyznaniu, jest obowiązany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku lub jego części wraz z odsetkami ustawowymi.

Art. 128d. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania i wypłacania zasiłków na utrzymanie członków rodziny, o których mowa w art. 128 ust. 1 i art. 128a ust. 1.”;

26) w art. 130 w ust. 2 wyrazy „jedynego żywiciela rodziny” zastępuje się wyrazami „posiadającego na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny”;

27) w art. 131:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „jedynych żywicieli rodzin” zastępuje się wyrazami „posiadających na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny”,

b) w ust. 3 wyrazy „jedynych żywicieli rodzin” zastępuje się wyrazami „posiadających na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny”;

28) w art. 132 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydatki z tytułu zasiłków, należności i opłat, o których mowa w art. 128, art. 128a i art. 131 ust. 1 pkt 1, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, natomiast w przypadku żołnierzy odbywających służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporządkowanych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych — z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, a w przypadku poborowych odbywających służbę zastępczą — z budżetu Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej.”;

29) w art. 135 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie rodziny pozostający na wyłącznym utrzymaniu żołnierza pełniącego służbę wojskową, o której mowa w ust. 1, zachowują prawo do wszystkich świadczeń od pracodawcy, który zatrudniał żołnierza w dniu powołania go do służby, przysługujących członkom rodziny innych pracowników zatrudnionych przez tego pracodawcę.”;

30) w art. 189 w ust. 6 wyrazy „dwadzieścia cztery miesiące” zastępuje się wyrazami „dwadzieścia jeden miesięcy”;

31) w art. 191:

a) w ust. 1 wyraz „kierownik” zastępuje się wyrazem „dyrektor”,

b) w ust. 2 wyrazy „w zakładzie pracy mającym” zastępuje się wyrazami „do pracodawcy mającego”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy zawiera ze wskazanymi przez ministra właściwego do spraw pracy pracodawcami umowy o wykonywanie pracy przez poborowych skierowanych do odbycia u nich służby zastępczej.”,

d) w ust. 8 wyrazy „Zakład pracy, w którym” zastępuje się wyrazami „Pracodawca, u którego”;

32) w art. 193:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poborowym odbywającym służbę zastępczą od pracodawcy, u którego odbywają służbę, przysługuje:

1) bezpłatne całodienne wyżywienie lub równoważnik pieniężny zgodnie z wyborem poborowego, przyznawane na zasadach określonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,

2) bezpłatne zakwaterowanie, na zasadach określonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,

3) świadczenie pieniężne w wysokości odpowiadającej stawce uposażenia zasadniczego według stopnia wojskowego żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową w stopniu wojskowym szeregowego,

4) bezpłatnie odzież i obuwie ochronne, odzież i obuwie robocze oraz sprzęt ochronny osobistej, przyznawane stosownie do norm obowiązujących u danego pracodawcy,

5) równoważnik pieniężny za ubranie, przyznawany na zasadach określonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,

6) prawo do korzystania z urzędzeń socjalnych, na zasadach określonych dla pracowników zatrudnionych przez tego pracodawcę.”,

b) w ust. 6 skreśla się wyraz „zakładzie”;

33) w art. 194:

a) w ust. 1 wyrazy „zakładem, w którym” zastępuje się wyrazami „pracodawcą, u którego”,

b) w ust. 5 wyrazy „zakładu pracy, w którym” zastępuje się wyrazami „zatrudnieni przez pracodawcę, u którego”;

34) w art. 197:

a) w ust. 1 wyrazy „zakład pracy, w którym” zastępuje się wyrazami „pracodawca, u którego”,

- b) w ust. 6 wyrazy „zakładu pracy” i „zakładzie, w którym” zastępuje się odpowiednio wyrazami „pracodawcy” i „pracodawcy, u którego”;

35) w art. 224 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) nie zawiadamia wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące pracownika o jego zatrudnieniu i zwolnieniu oraz o kwalifikacjach i zajmowanym stanowisku,

3b) nie zawiadamia wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące studenta (ucznia) o przyjęciu go do szkoły, skreśleniu z listy studentów (uczniów), wydaleniu, udzieleniu mu urlopu w nauce oraz o ukończeniu przez niego studiów (nauki),”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz.U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,

b) w ust. 2:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasiłki na utrzymanie członków rodziny, określone w przepisach o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej,”

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nagrody roczne i zapomogi,”

— dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) nagrody pieniężne w formie wyróżnienia, określone w przepisach o dyscyplinie wojskowej,”

— dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) gratyfikację urlopową,”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe warunki i tryb wypłaty wynagrodzenia za wykonywanie czynności zleconych wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe żołnierzy. Rozporządzenie powinno w szczególności określić czynności zlecone wykraczające poza zwykłe obowiązki służbowe żołnierzy uprawniające do dodatkowego wynagrodzenia, maksymalne stawki dodatkowego wynagrodzenia za wykonanie czynności zleconych, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania dodatkowego wynagrodzenia, a także terminy jego płatności.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 po wyrazie „nagrody” dodaje się wyraz „roczne”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zapomogi mogą być przyznane żołnierzom w przypadku zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci członka rodziny oraz innych zdarzeń powodujących istotne pogorszenie warunków materialnych, a także w celu częściowego pokrycia kosztów wypoczynku oraz pobytu w placówkach rehabilitacyjno-szkoleniowych i opiekuńczych żołnierzy i członków ich rodzin.”;

4) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb oraz sposób obliczania i wypłacania nagród jubileuszowych, a także inne okresy służby lub pracy uprawniające do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej.”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe warunki wypłacania należności żołnierzom odbywającym podróż służbową oraz przeniesionym na inne miejsce służbowe. Rozporządzenie powinno w szczególności określić:

1) treść i zakres pojęcia podróży służbowej oraz przeniesienia służbowego żołnierza,

2) rodzaj i wysokość należności z tytułu podróży służbowej,

3) rodzaj środka transportu odpowiedniego do odbycia podróży służbowej,

4) rodzaj i wysokość należności z tytułu przeniesienia służbowego,

5) warunki uzasadniające wypłatę należności z tytułu przeniesienia służbowego,

6) kompetencje organów wojskowych w sprawach ustalania i wypłacania należności z tytułu podróży służbowych i przeniesienia służbowego żołnierzy.”;

6) w art. 9 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzowi przysługują odsetki ustawowe.”;

7) w art. 11 ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia zasadniczego według:

1) stopnia wojskowego — z uwzględnieniem wystęgi lat,

- 2) stanowiska służbowego — dla stanowisk podstawowych.
3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) stawki uposażenia zasadniczego według stanowiska służbowego dla pozostałych stanowisk służbowych w granicach stawek określonych dla stanowisk podstawowych,
 - 2) grupy uposażenia odpowiednie dla stawek uposażenia zasadniczego według stanowiska służbowego.
4. Stanowiska służbowe żołnierzy zawodowych są zaliczane do odpowiednich grup uposażenia w zależności od rangi stanowiska, zakresu wykonywanych zadań służbowych, ponoszonej odpowiedzialności i wymaganych kwalifikacji.”;
- 8) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, inne okresy służby lub pracy wykonywanej przed powołaniem żołnierza do czynnej służby wojskowej zaliczane do wystugi lat, o której mowa w ust. 1, oraz szczegółowe warunki i tryb postępowania przy zaliczaniu tych okresów.”;
- 9) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) przypadki, w których żołnierzowi zawodowemu przeniesionemu na inne stanowisko służbowe może być zachowane uposażenie według grupy uposażenia przysługującej na uprzednio zajmowanym stanowisku służbowym lub według grupy pośredniej,
 - 2) okres, przez jaki może być zachowana wyższa grupa uposażenia,
 - 3) kompetencje organów wojskowych w sprawach zachowania uposażenia.”;
- 10) w art. 15 skreśla się ust. 2;
- 11) dodaje się art. 15a w brzmieniu:
- „Art.15a. 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz jego małżonkowi i dzieciom przysługuje raz w roku prawo do gratyfikacji urlopowej.
2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość gratyfikacji urlopowej, szczegółowe warunki, tryb i terminy jej wypłacania, a także organy właściwe w tych sprawach.”;
- 12) w art. 16 w ust. 1 skreśla się wyrazy „pełnionej jako służba stała”;
- 13) w art. 25 skreśla się wyraz „zawodowi”;
- 14) w art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Żołnierzom, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przyznane do uposażenia dodatki: funkcyjny, kwalifikacyjny oraz dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.”;
- 15) w art. 31 skreśla się ust. 5;
- 16) art. 32 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 32. 1. Osobom, które odbyły zasadniczą służbę wojskową albo przeszkolenie wojskowe, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2—6, odprawa w związku ze zwolnieniem z czynnej służby wojskowej w wysokości najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego przez ministra właściwego do spraw pracy na podstawie Kodeksu pracy.
2. Żołnierzom powołanym do nadterminowej zasadniczej służby wojskowej wypłaca się odprawę, o której mowa w ust. 1, w związku ze zwolnieniem z tej służby, w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnych żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.
3. Odprawa, o której mowa w ust. 1, przysługuje również osobom zwolnionym ze względu na stan zdrowia z zasadniczej służby wojskowej lub z przeszkolenia wojskowego przed odbyciem ustalonego okresu służby lub przeszkolenia wojskowego, z tym że osobom zwolnionym przed upływem jednej czwartej ustalonego czasu odbywania służby lub przeszkolenia wojskowego przysługuje odprawa w wysokości 25% kwoty określonej w ust. 1.
4. Osobom zwolnionym z zasadniczej służby wojskowej lub przeszkolenia wojskowego przed odbyciem ustalonego okresu służby wojskowej lub przeszkolenia wojskowego z przyczyn innych niż wymienione w ust. 3 odprawę, o której mowa w ust. 1, wypłaca się w wysokości proporcjonalnej do okresu odbytej służby, z tym że rozpoczęty miesiąc służby traktuje się jako pełny miesiąc.
5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osób odbywających zasadniczą służbę wojskową w kilku okresach.
6. Odprawa nie przysługuje osobom, które bezpośrednio po odbyciu zasadniczej służby wojskowej lub przeszkolenia wojskowego zostały powołane do zawodowej służby wojskowej lub do służby kandydackiej.”;

17) dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Żołnierzom zwolnionym z nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, którzy w okresie odbywania czynnej służby wojskowej z przyczyn losowych nie wykorzystali w roku zwolnienia ze służby przysługującego im urlopu wypoczynkowego, wypłaca się zryczałtowany ekwiwalent pieniężny za każdy dzień nie wykorzystanego urlopu. Podstawę wymiaru tego ekwiwalentu stanowi 1/30 najniższego wynagrodzenia miesięcznego za pracę pracowników, określonego przez ministra właściwego do spraw pracy na podstawie Kodeksu pracy.”;

18) w art. 33:

a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Rodzinie zmarłego żołnierza przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, a jeżeli śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową — w wysokości trzymiesięcznego uposażenia żołnierza zawodowego w odpowiednim stopniu wojskowym oraz według stanowiska służbowego i stawki właściwej dla tego stopnia. Do obliczenia wysokości odprawy dla żołnierzy w stopniach niższych od pierwszego stopnia podoficera zawodowego przyjmuje się uposażenie przewidziane dla tego stopnia. Przepis art. 28 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Niezależnie od odprawy rodzinie zmarłego żołnierza, o którym mowa w art. 32a, wypłaca się zryczałtowany ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany przez żołnierza urlop wypoczynkowy.

4. Należności, o których mowa w ust. 2 i 3, wypłaca się małżonkowi, który w dniu śmierci żołnierza pozostawał z nim we wspólnocie małżeńskiej, oraz innym członkom rodziny, jeżeli w dniu śmierci żołnierza spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej, określone w przepisach o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W szczególnych okolicznościach właściwy organ wojskowy może przyznać świadczenia, o których mowa w ust. 2 i 3, członkowi rodziny zmarłego żołnierza nie spełniającemu warunków do uzyskania renty rodzinnej.”;

19) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Żołnierzom skierowanym do akademii i szkół oraz na kursy za granicę przysługują uposażenie i inne należności pieniężne.

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozpo-

ządzenia, wysokość uposażenia oraz szczegółowe warunki ustalania i wypłacania innych należności pieniężnych, a także organy właściwe w tych sprawach.”;

20) w art. 37 w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy „i premii”;

21) w art. 42:

a) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,

b) w ust. 3 wyrazy „uposażenia zasadniczego, dodatków i premii” zastępuje się wyrazami „uposażenia zasadniczego i dodatków”;

22) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

1) stawki uposażenia zasadniczego żołnierzy wymienionych w art. 30, 31 i 34,

2) rodzaje i wysokość dodatków do uposażenia oraz warunki ich przyznawania i wypłacania.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia :

1) terminy płatności uposażenia i innych należności pieniężnych,

2) sposób zaliczania stanowisk służbowych żołnierzy zawodowych do odpowiednich grup uposażenia,

3) szczegółowe warunki i tryb przyznawania żołnierzom nagród rocznych, nagród pieniężnych w formie wyróżnienia oraz zapomóg,

4) szczegółowe warunki i tryb pokrywania przez wojsko kosztów pogrzebu żołnierzy,

5) właściwość organów wojskowych w sprawach określonych w art. 11 ust. 4, w art. 17 ust. 6, w art. 20 ust. 2, w art. 21 ust. 3 i w art. 33 ust. 5.”;

23) dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Wypłata uposażeń oraz innych należności pieniężnych następuje w formie bezpośredniej lub na rachunek w banku wskazanym przez żołnierza, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach należność może być przesłana na adres wskazany przez żołnierza.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb wypłacania uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzom.”

Art. 3. 1. Odroczenia służby wojskowej udzielone poborowym przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc na czas ich udzielenia.

2. Członkowie rodziny żołnierza uznanego za posiadającego na wyłącznym utrzymaniu członków rodziny pobierającego zasiłki na utrzymanie przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują prawo do tych zasiłków na dotychczasowych zasadach.

3. Poborowych uznanych za zdolnych do czynnej służby wojskowej, którzy w dniu wejścia w życie ustawy pełnią służbę przygotowawczą lub służbę w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa lub Straży Granicznej, nie powołuje się do czynnej służby wojskowej.

Art. 4. Przepisy art. 56 ustawy wymienionej w art. 1 obowiązują do dnia 31 grudnia 2001 r.

Art. 5. Przepis art. 2 pkt 16 stosuje się do osób powołanych do zasadniczej służby wojskowej, w tym również pełnionej ochotniczo, oraz powołanych do nadterminowej zasadniczej służby wojskowej albo na przeszkolenie wojskowe po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

501

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1999 r.

w sprawie warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych stanowiących mienie komunalne.

Na podstawie art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ściekach bytowo-gospodarczych — rozumie się przez to ścieki, które powstają głównie z metabolizmu ludzkiego oraz działalności gospodarstw domowych,
- 2) ściekach komunalnych — rozumie się przez to ścieki bytowo-gospodarcze lub mieszaninę ścieków bytowo-gospodarczych ze ściekami przemysłowymi oraz spływami ścieków opadowych,
- 3) ściekach przemysłowych — rozumie się przez to ścieki, które są odprowadzane z zakładów prowadzących działalność przemysłową, usługową lub handlową, inne niż ścieki bytowo-gospodarcze i ścieki opadowe,
- 4) komunalnych urządzeniach kanalizacyjnych — rozumie się przez to ogólnodostępne urządzenia służące do ujęcia, oczyszczania oraz odprowadzania ścieków do wód lub ziemi, stanowiące mienie komunalne,

- 5) kanalizacji ogólnospławnej — rozumie się przez to sieć przewodów kanalizacyjnych, wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którą są odprowadzane ścieki bytowo-gospodarcze, przemysłowe i opadowe,
- 6) kanalizacji ściekowej — rozumie się przez to sieć przewodów kanalizacyjnych, wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którą są odprowadzane ścieki bytowo-gospodarcze i przemysłowe,
- 7) dostawcach ścieków — rozumie się przez to osoby fizyczne i prawne odprowadzające ścieki do komunalnych urządzeń kanalizacyjnych,
- 8) właścicielach komunalnych urządzeń kanalizacyjnych — rozumie się przez to gminy i ich związki oraz gminne osoby prawne.

§ 2. 1. Ścieki przemysłowe wprowadzane do komunalnych urządzeń kanalizacyjnych nie mogą stanowić zagrożenia dla:

- 1) zdrowia osób obsługujących urządzenia kanalizacyjne,
- 2) konstrukcji budowlanych i wyposażenia technicznego urządzeń kanalizacyjnych,
- 3) jakości wód będących odbiornikiem ścieków.

2. Mieszanina ścieków przemysłowych i bytowo-gospodarczych powinna być podatna na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania, a powstające osady ściekowe nie powinny stanowić zagrożenia dla